

SAKSUTSKRIFT

Arkivsak-dok. 16/07710-3
Saksbehandler Elsie Anette Thorkildsen

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Utvalg for velferd og folkehelse 2016 - 2019	07.02.2017	7/17

Høring ny barnevernlov NOU 2016:16 «Sikring av barns rett til omsorg og beskyttelse»

Saken er fremmet etter prinsippet om fullført saksbehandling.
Følgende har vært medsaksbehandlere: Britt Hege Engeset

Sammendrag:

Forslaget til ny barnevernlov har som mål at loven skal gjøres enklere og lettere tilgjengelig for brukeren. Lovens oppbygning, struktur og språk vil endres, samtidig som loven forenkles. Loven fremstår som en mer rettighetsbasert barnevernslov og det innføres ordninger som styrker barnets rettsstilling. Medvirkningsrett for både foreldre og barn er gjennomgående, blant annet er det foreslått å senke aldersgrensen for barns partsrettigheter. Forsvarlighetskravet til barneverntjenestens arbeid videreføres, for å regulere kvaliteten på det arbeidet tjenesten utfører. Minste inngreps prinsipp og plikten til å samarbeide med foreldre og barn lovfestes.

Lovforslaget innebærer at barneverntjenestens ansvar tydeliggjøres og innskrenkes mot andre kommunale tjenesters ansvar for å gi hjelp.

Rådmannen er i hovedsak positiv til forslagene i ny barnevernlov, men forutsetter at den kommunale økonomien styrkes for å ivareta nye krav.

Utredning:

Regjeringen har sendt NOU 2016:16 med forslag til ny barnevernslov på høring.

Rettighetslov for barn:

Dagens lov gir ikke barn, foreldre eller familie «rett til» eller «krav» på tjenester eller tiltak. En rett til tiltak og tjenester vil utover å styrke barnets rettsstilling signalisere at barn tas på alvor, de er hovedpersonen etter loven og skal behandles som et subjekt med rett til omsorg og

beskyttelse.

En konsekvens kan være at barn i større grad fremmer krav om tjenester, endringen medfører en større bevissthet om barns selvstendige rettigheter. Dette kan føre til flere undersøkelser, tiltak og at flere får hjelp.

Barneverntjenestens ansvarsområde:

I høringsforslaget tydeliggjøres kommunens ansvar for forebyggende arbeid rettet mot alle barn i kommunen og tydeliggjøre barneverntjenestens ansvar. Barneverntjenesten har i dag et vidt ansvarsområde og deler ansvaret for forebygging med andre velferdstjenester i kommunen. Det rettes et særskilt fokus mot kunnskap om tidlig forebyggende innsats og å redusere risiko for skjevutvikling. Effekten av hjelp blir større desto tidligere hjelpetiltak iverksettes. Barn i aldersgruppen 0-4 år er spesielt sårbare. Barneverntjenestens forebyggende innsats forstås å avgrenses opp mot det som omtales som universelt forbyggende arbeid men også selektivt forbyggende arbeid (risikoutsatte grupper).

Det foreslås at kommunens ansvar for å fremme gode oppvekstsvilkår og å samordne tiltak for barn og unge lovfestes i ny barnevernlov. Samordningsplikten omhandler tjenestetilbudet til alle barn i kommunen og samordning av tiltak rettet mot ett enkelt barn.

Det foreslås videre at det bør utarbeides en kommunal plan, forankret på høyeste nivå i kommunen, som beskriver ansvar, organisering, ledelse og samarbeid mellom tjenestene. Planen skal være langsiktig.

Barneverntjenesten skal ikke lenger ha plikt til å legge til rette for trygt og godt oppvekstmiljø for alle barn. Barneverntjenesten skal i større grad bruke sine ressurser i det som omtales som «kjernebarnevernet». Barneverntjenesten skal løse primæroppgaven, som er å sikre at barn som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid. Barneverntjenestens arbeid bør omtales som hjelpetiltak og ikke forebygging. Barneverntjenesten skal sikre at et barn gis forsvarlig omsorg og beskyttelse til rett tid.

Det foreslås en avgrensning ved at barneverntjenestens ansvar ikke skal omhandle barn og ungdom som er særskilt omsorgskrevende pga. ulike alvorlige funksjonshemminger.

Lovforslaget berører ikke barneverntjenestens medvirknings- og samarbeidsplikt rundt det enkelte barn. Det foreslås å lovfeste at barnets behov skal legges til grunn for barneverntjenestens samarbeid med andre tjenester rundt det enkelte barn. Det er vurdert at barneverntjenesten bør ha en særskilt rolle og oppgave for å sikre at andre instanser ivaretar sitt ansvar.

Det foreslås videre å lovfeste at barneverntjenesten til enhver tid er tilgjengelig for henvendelser fra barn og offentlige instanser, og skal kunne ivareta en eventuell alvorlig situasjon utover ordinær kontortid.

Rådmannens kommentar:

Barneverntjenesten i Sarpsborg er i dag aktive på ulike arenaer og bidrar inn i planlegging av

aktivitet rundt grupper av barn, organisering av øvrig tjenestetilbud i kommunen og drøftinger rundt enkeltbarn med særskilte behov. Det kan nevnes eksempler som «Unge lovbyggere», skolevegring, SLT-modell og – samarbeid, forebygging av radikaliserings o.s.v. Sarpsborg kommune er enig i at det ikke er nødvendig at barneverntjenesten bruker ressurser på oppgaver som viser seg ikke å ligge i barnevernets kjerneoppgaver. Antall barn med omfattende hjelpetiltak øker. Det er også en økning i antall bekymringsmeldinger og antall undersøkelser. Det er nødvendig at barneverntjenestens ressurser prioriteres inn mot kjerneoppgavene.

Dersom barnevernet ikke lenger skal ha et ansvar for forebyggende arbeid, kan det redusere muligheten for at barn får tilbud om hjelp til rett tid og så tidlig som mulig.

Barneverntjenestens arbeid med bekymringsmeldinger og undersøkelser:

Melding er all innkommet informasjon om bekymring knyttet til ett eller flere barn. Forslaget vektlegger at det ikke stilles krav til formen, men at det bør kunne forventes at offentlige meldere leverer skriftlige meldinger. Det foretas en tydeliggjøring av fristen for gjennomgang av meldinger og at barneverntjenesten straks skal vurdere innkomne meldinger. Dette er av særskilt betydning for barn og foreldre som er i behov av akutt hjelp. Det er fremmet forslag om en lovpålagt beredskap som skal reagere i hastesituasjoner; barnevernvakt. Når meldinger henlegges skal dette begrunnes. Henvendelser direkte fra foreldre og barn foreligger skal barneverntjenesten følge opp med undersøkelse. Disse meldingene kan kun henlegges dersom det er klart at generell veiledning er tilstrekkelig. Det vil være en lavere terskel for å iverksette undersøkelse etter henvendelse fra foreldre og barn enn ved meldinger fra andre. Det foreslås at henleggelse av undersøkelsessak uten tiltak skal være et enkeltvedtak som kan påklages.. Det innebærer at alle henleggelse kan påklages av parter og andre med rettslig klageinteresse. For undersøkelser er det utover lovens forsvarlighetskrav tydeliggjort at de skal gjennomføres systematisk og tilstrekkelig grundig. Det skal også utarbeides en plan for gjennomføringen av undersøkelsen. Nytt er også at når barneverntjenesten skal klargjøre barnets omsorgssituasjon og behov, så må barneverntjenesten både undersøke barnets faste bosted og samværshjem. I tillegg til et økt krav om dokumentasjon, som å føre journal, forventes det at det skal fremkomme i hvilken grad barnet selv har medvirket i egen sak og det som skrives skal være formulert slik at barnet kan forstå det.

Rådmannens kommentar:

Sett i lys av en senkning av aldersgrense for partsrettigheter og oppnevningen av en trygghetsperson for barnet (omtales senere) vil dette kunne medføre en økning av vedtak som påklages.

Ca 11 % (67 stk) av de bekymringsmeldingene barneverntjenesten i Sarpsborg behandlet i fjor kom fra foreldrene og barnet selv. I tillegg erfarer barneverntjenesten at en stor andel av de bekymringsmeldinger som kommer fra offentlige instanser er initiert av foreldrene eller gjort i samarbeid med foreldrene. Det antas at ved en endring i loven vil andelen meldinger som går til undersøkelse øke, noe som er en positiv og ønsket utvikling. Pr i dag er praksis at det som defineres som søknader fra foreldre om konkrete tiltak behandles etter forvaltningslovens krav og gir klageadgang. Dersom henvendelsen vurderes som en melding

og henlegges, gis foreldre og barn ikke samme rettsstilling. Det bør presiseres i loven at barn og foreldre som ber om hjelp skal ha rett til å få vurdert hvilken hjelp de trenger.

Meldeplikten og å dele informasjon:

Det er ikke foreslått endringer, men en videreføring av reglene om taushetsplikt og opplysningsrett. Det foreligger imidlertid forslag om endring i helsepersonelloven § 25 slik at helsepersonell kan dele opplysninger etter denne bestemmelsen med barnevernsansatte. Bestemmelsen har vært vurdert som et hinder for hensiktsmessig samarbeid, og endringen må ses i lys av behovet for å styrke samarbeidet mellom barnevern og psykisk helsevern.

Opplysningsplikten / meldeplikten endres ved at terskelen for å melde bekymring der barn og unge utsetter egen helse eller utvikling for fare senkes. Dette er tidligere omtalt som «atferdsproblematikk», og kan omhandle bruk av rusmidler, kriminalitet o.l. Rådmannens kommentar:

Rådmannen mener det er i tråd med intensjonen om tidligere tiltak at terskelen for å melde bekymring rundt det som tidligere omtaltes som atferdsproblematikk senkes.

Om samarbeid mellom psykisk helsevern og barnevern:

Det er påvist høy forekomst av psykiske lidelser hos barn som mottar tiltak i barneverntjenesten. Det er gjennomført forskningsprosjekter i Norge med etablering av felles institusjoner for psykisk helsevern og barnevern. Konklusjonen er at dersom slike tiltak skal etableres bør det være for aldersgruppen over 13 år. Det blir imidlertid lagt vekt på at institusjonstilbud bør kombineres med andre type tiltak som opplæring av personell på barnevernsinstitusjoner, innleggelse av barnevernsbarn på institusjoner i psykisk helsevern og bruk av fleksible tiltak fra Barne – og Ungdomspsykiatrisk Poliklinikk (BUP) for å nå flest barn.

En videreføring av gjeldende lovbestemmelse opprettholder muligheten til å plassere barn etter Lov om Barneverntjenester i psykisk helsevern for barn og unge. Tilbudet vil imidlertid styrkes ved at det regionale helseforetaket utpeker institusjoner for omsorg og behandling. Det skal fremgå av spesialisthelsetjenesteloven § 2-1a. Bruk av disse plassene avklares før sak om plassering på institusjon oversendes fylkesnemnda.

Det henvises videre til behovet for lokale og regionale samarbeidsavtaler, og at sistnevnte er et lovfestet krav.

Rådmannens kommentar:

Det er behov for et tettere samarbeid mellom barnevern og psykisk helsevern. I samarbeid med BUP fremstår det imidlertid som at det er mangler på personalressurser og endring i inntakskriterier som medfører at et fleksibelt og tilpasset samarbeid rundt det enkelte barn vanskeligjøres. Lovpålagt avtale mellom sektorene, som omhandler rutiner/ ordninger for samarbeid, økonomi og tvisteløsningsordning er nødvendig. Det er ønskelig at ansvarsforholdene tydeliggjøres i forskrift.

Tiltakene i barnevernet:

Av endringer knyttet til tiltak i barnevernet er det av vesentlig betydning at barn over 12 år kan motsette seg hjelpetiltak når det er rettet mot barnet. Videre gis hjemmel for at samværsforeldre kan pålegges hjelpetiltak. I tillegg foreslås det en gjennomgang av godkjenningsordninger for tiltak utenfor familien som benyttes som hjelpetiltak for barnet.

Vilkårene for opphold på senter for foreldre og barn er foreslått endret ved at vedtak kun kan treffes dersom vilkårene for omsorgsovertagelse er tilstede.

Saker bør ikke føres for fylkesnemnda der foreldre og barneverntjenesten er enige om at vilkårene for en tilbakeføring er tilstede.

Det er variasjoner i årsaker til hvorfor barneverntjenesten iverksetter hjelpetiltak, og hjelpetiltak kombineres gjerne. Det betyr at det er behov for differensierte tiltak og innsats fra andre tjenester. Frivillige hjelpetiltak utgjør hoveddelen av de tiltak barneverntjenesten iverksetter. At frivillige hjelpetiltak kan rettes mot samværsberettiget forelder videreføres, men det gis adgang for at hjelpetiltak kan pålegges.

Begrepet akuttvedtak byttes med hastevedtak. Vedtak for å ivareta barn i en akutt situasjon kan fattes uavhengig av om barnet oppholder seg i hjemmet eller ikke, vedtak kan altså fattes uavhengig av om barnet bor hos foreldrene, eller oppholder seg midlertidig eller mer langvarig andre steder. Det foreligger videre forslag om at påtalemyndigheten ikke lenger skal ha vedtaksmyndighet i hastesaker. Det er vurdert at påtalemyndigheten ikke har den nødvendige barnevernfaglige kompetanse. For å sikre at barneverntjenesten til enhver tid er vedtaksfør vil også stedfortreder for barnevernleder etter ny lov ha kompetanse til å fatte vedtak. Ansvar for vedtaket vil fortsatt være personlig og utvides til å også gjelde denne funksjonen. I klagesaker til fylkesnemnda i forbindelse med hastevedtak vil det åpnes for at det i særskilte saker, t. eks. de som omhandler nyfødte, behandles med ordinær nemnd.

Rådmannens kommentar:

Rådmannen mener det er svært uheldig at terskelen for å tilby, pålegge og benytte senter for foreldre og barn heves. Det kan være foreldre som ikke vil kunne nyttiggjøre seg veiledning i hjemmet eller andre forhold som tilsier at omsorgsendrende tiltak bør tilbys i et miljøterapeutisk tilbud.

Tiltaket er i Sarpsborg benyttet spesielt til spebarn og deres foreldre.

Endringen vil medføre et større press på egne tiltak, og behov for å nærmest kunne gi et døgntkontinuerlig veiledningstilbud i hjemmet.

At ikke påtalemyndighet har tilstrekkelig barneverfaglig kompetanse til å fatte hastevedtak er en vurdering rådmannen stiller seg bak. Barneverntjenesten i Sarpsborg har ikke praksis på å benytte påtalemyndigheten for å fatte hastevedtak. Ved at vedtaksmyndighet gis stedfortreder for barnevernleder så vil barnevernleder eller dens stedfortreder til enhver tid vil være tilgjengelig for å fatte vedtak i akutte situasjoner. At myndigheten ikke er delegert til stedfortreder, men fremstår som et selvstendig ansvar, vurderes som en styrking.

Kontakt mellom barnet og dets foreldre, søsken eller andre nærstående:

Det er foreslått endringer i hvem som har rett til kontakt og samvær ved vedtak om bosted på

institusjon og omsorgsovertagelse, og hvordan man skal fastsette kontakt. Det fastslås en rett for barnet til å ha kontakt med foreldre, søsken og andre nærstående. Nære slektninger og andre med en relasjon til barnet kan omfattes. Kontakt omhandler både samvær, telefon og andre kommunikasjonsmidler. Videre er det foreslått at barneverntjenesten har en plikt til aktivt å legge til rette for kontakt og det skal utarbeides en plan for kontakten.

Barneverntjenesten skal kartlegge hvilke personer barnet bør ha kontakt med og hvem barnet selv mener er viktige for dem. Barneverntjenesten kan fremme sak om begrensninger i samvær, på grunnlag av at det er nødvendig og til barnets beste. Saker som omhandler begrensninger i kontakt mellom barnet og dets foreldre skal fattes av fylkesnemnda, som etter dagens regler. I avgjørelser knyttet til kontakt med andre nærstående skal barneverntjenesten treffe avgjørelsen. Klagerett til fylkesnemnda kan gis til personer som har fungert som omsorgspersoner for barnet før omsorgsovertagelsen, søsken og besteforeldre.

Rådmannens kommentar:

Det er hensiktsmessig at barnets rett til kontakt med andre personer i sitt nettverk fremheves i loven. Endringene i ny lov medfører hjemmel til å regulere kontakt i flere tilfeller enn i dag. Formuleringen i lovteksten tydeliggjør barneverntjenestens ansvar til aktivt å vurdere hvilke personer, utover foreldrene, som er viktige for barnet å opprettholde en kontakt med. At det skal utarbeides en samlet plan medfører betydelig grad av forutsigbarhet og trygghet for barnet, samtidig som endringer kan gjøres ved behov. Planen er imidlertid ikke et vedtak og gjennomføring av planlagt samvær forutsetter samarbeid og enighet.

Oppfølging av barnet og foreldrene etter tiltak:

Det er ikke vesentlige endringer i barneverntjenestens ansvar for å følge opp tiltak med tiltaksplaner og systematiske og regelmessige evalueringer av tiltaket.

Det er foreslått en styrking av oppfølgingen av foreldre og barn ved vedtak om omsorgsovertagelse. Det er foreslått en lovfestet plikt at barneverntjenesten aktivt skal vurdere endringer og ytterligere tiltak, i tillegg til at barneverntjenesten skal tilby foreldrene en støtteperson ved omsorgsovertagelser. Støttepersonen skal hjelpe foreldrene i samarbeidet med det offentlige, være med å forberede til møter, bistå dem med å forstå informasjonen som gis o.l. Det er anbefalt at det opprettes en bank med støttepersoner og at de oppnevnes og godtgjøres av det offentlige.

Rådmannens kommentar:

Slik lovforslaget fremstår vil arbeidet med å etablere støttepersoner for foreldrene i stor grad tilsvare barneverntjenestens arbeid med å rekruttere støttekontakter og miljøarbeidere. Støttepersonene bør ha en bør ha forutsetning for å kunne forstå og veilede i det offentlige systemet.

Bosted utenfor hjemmet:

Det foreslås å etablere en forskriftshjemmel som regulerer godkjenning av andre type frivillige botiltak utenfor hjemmet. Det kan være tiltak som «hybel med oppfølging», «bofellesskap» o.l. Departementet skal gi nærmere forskrift om kvalitet, godkjenning og tilsyn.

Det foreslås lovfestet at barneverntjenesten alltid skal vurdere om noen i barnets familie eller nettverk kan være fosterhjem og tilrettelegge for bruk av familieråd der det er hensiktsmessig. Barnevernet har en gjennomgående plikt til å samarbeide med barnet og foreldrene. Foreldrenes rett til å uttale seg om fosterhjem, vil fortsatt fremkomme i forskrift. Barneverntjenesten i Sarpsborg anser ikke at dette vil medføre særlige endringer i dagens praksis.

Rådmannens kommentar:

Barn som barnevernet har bosatt utenfor hjemmet har særskilte hjelpe- og oppfølgingsbehov. Det er derfor viktig å få slike forskrifter på plass. Det vil også være av sentral betydning for kommunenes videre arbeid og planlegging av tilbudet til enslige mindreårige.

Partsrettigheter og barns medvirkning:

Aldersgrensen for barns partsrettigheter senkes fra 15 år til 12 år. Det er vurdert å være av særskilt betydning der foreldre og barn har ulike interesser. Aldersgrensen vil samsvare med andre lovverk innenfor velferdsområdet. Fordi det kan være en belastning for barn å være part vil barn ha partsrettigheter der de selv ønsker det. Som part kan barnet bl.a. påklage vedtak og be om rettslig overprøving av dette. Oppnevning av en trygghetsperson for barnet vil også kunne bistå i å ivareta barnets behov og interesser som part. Det er foreslått at tre funksjoner, tillitsperson, talsperson og tilsynsperson, skal slås sammen til en. Oppsummert vil trygghetspersonen oppnevnes av fylkesmannen og bør ha erfaring med å jobbe med barn. Barnet skal medvirke i valg av trygghetsperson. Det innføres en lovbestemmelse om at foreldre med del i foreldreansvar alltid skal gis status som part i sak om tiltak. Det er ønskelig at det medfører at barneverntjenesten i større grad involverer foreldre med del i foreldreansvar. En forelder med del i foreldreansvar vil ikke kunne nekte hjelpetiltak hos den andre forelder. Ved hastevedtak vil alltid del i foreldreansvaret medføre partsrettigheter.

Rådmannens kommentar:

Ordningen rundt rekruttering og valg av eventuelle trygghetspersoner for barnet er ikke konkretisert utover at fylkesmannen oppnevner denne. Det fremgår at det stilles særskilte krav til vedkommende sin erfaring med barn, men ikke i hvilken grad vedkommende skal godtgjøres. I dag er det kommunen som rekrutterer og godtgjør tilsynspersoner i fosterhjem. Det er svært positivt at barnet skal forholde seg til færre personer i en barnevernssak. Ordningen vil medføre en viss grad av kontinuitet, og bidra til at barnet enklere kan få tillit til personen.

Å senke alderen for når barnet får partsrettigheter, er i tråd med annen velferdslovgivning og styrker barnets rettsstilling. Det er likevel barneverntjenestens erfaring at det kan være svært vanskelig for barn å medvirke i fylkesnemndsaker, og ungdom velger dette ofte bort. Det er i tillegg vanskelig for barn å gjøre vurderinger og valg i et langsiktig perspektiv.

Økonomiske konsekvenser:

Samlet sett vurderer rådmannen at de endringer og presiseringer som fremkommer i ny lov vil medføre en større aktivitet i barneverntjenesten og dermed økt bruk av personalressurser. Dette vil gjøre seg gjeldende i meldings- og undersøkelsesfasen og oppfølging av tiltak. Å styrke kommunens ansvar for forebyggende arbeid, samordningsplikten og å utarbeide en plan for denne, vedtatt av kommunestyret, vil medføre noe administrativt merarbeid for kommunen. Å oppheve barneverntjenestens plikt til å delta i forebyggende arbeid vil frigjøre noe tid og ressurser innad i barnevernet. Med henblikk på utviklingen av antall barn i barneverntjenesten i Sarpsborg, vil disse ressursene bli bundet opp til nødvendig saksbehandling pga. behovet for økt saksbehandlerkapasitet.

Økt dokumentasjonskrav i barnevernet medfører økt arbeid. Saker som gjelder kontakt mellom barnet og foreldre, søsken og andre nærstående vil medføre økt aktivitet rundt det enkelte barn. Antallet personer barnet skal ha en rett til å ha kontakt med øker, samtidig som det antas at antallet saker som påklages for nemnda øker. At barn og foreldre i større grad skal følges opp etter tiltak og at barneverntjenestens plikt til å utarbeide planer styrkes medfører økt arbeid. Igjen øker antallet personer rundt barnet som barneverntjenesten skal ha kontakt med. Ansvar for rekruttering og avlønning av støttepersoner for foreldrene vil medføre en reell økning av utgifter. Barneverntjenesten i Sarpsborg har i dag omsorgen for 112 barn.

Opprettelse av «trygghetsperson» for barn ved forslag om tiltak til fylkesnemnd medfører at behovet for støttepersoner vil øke utover de tilsynsførerressurser kommunen har i dag, da oppgavene overfor barnet er flere. Det er antatt at ordningen vil medføre økte kostnader for barneverntjenesten i ressurser knyttet opp mot rekruttering og godtgjøring.

Å etablere en godkjenningsordning for frivillige botiltak, som bofellesskap og oppfølging i hybel, vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser.

Samlet sett vurderer rådmannen at forslaget til endringer i lovverket styrker og fremhever allerede eksisterende og grunnleggende rettigheter, prinsipper og intensjoner. Sett i lys av kvalitets- og strukturreformen innenfor barnevernet og arbeidet med å endre ansvarsdelingen mellom stat og kommune, vil barneverntjenesten gå inn i en periode mot 2020 med store endringsprosesser.

Rådmannen forutsetter at den kommunale økonomien må styrkes for å løse nye krav i ny lov.

Miljømessige konsekvenser:

Det er ikke vurdert at endringene i loven vil medføre miljømessige konsekvenser.

Rådmannens innstilling:

Rådmannens vurderinger slik de framgår av saksframlegget vedtas som Sarpsborg kommunes høringsuttalelse i saken.

Behandling i Utvalg for velferd og folkehelse 07.02.2017

Følgende hadde ordet ved behandling av saken:

Christer Ryen (AP), kommunesjef Kirsti Skaug, saksbehandler Elsie Thorkildsen, Rolf Agnalt (FRP), Elise Bjørnebekk-Waagen (AP)

Votering

Rådmannens innstilling ble enstemmig vedtatt.

Vedtak

Rådmannens vurderinger slik de framgår av saksframlegget vedtas som Sarpsborg kommunes høringsuttalelse i saken.

RETT UTSKRIFT

Dato 10. februar 2017

Kathinka Messel

Møtesekretær

Saksutskrift oversendes saksbehandler for oppfølging.